

ning og se, hvor langt man kan naa med den. Viser det sig saa, at denne Vej ikke er farbar, og der ikke kan naas nogen Løsning i denne Retning, ja, saa er man den Erfaring rigere. Viser det sig derimod, at man ad Forhandlingens Vej, med Hensyn til hvilken min ærede Kollega Forsvarsministeren har tilsagt en vis Beredvillighed, kan naa frem til en antagelig Løsning, er derved naaet den væsentlige Fordel, at man har taget de afrustningsvenlige Partiers Program til Udgangspunkt og ikke blot, som hidtil, som Modargument i Diskussionen. Derved mener jeg, at der kan opnaas en indrepolitisk set langt solidere Ordning med Fremtiden for Øje, end dersom man, som hidtil, gaar ud fra det bestaaende og tilstræber Omformning deraf, en Fremgangsmaade, som i alt Fald indtil nu ikke synes at have kunnet tilfredsstille nogen Lejr fuldt ud. Her maa det maaske være mig tilladt at minde om, at Regeringen har erklæret sig rede til først at lade eventuelt vedtagne Love træde i Kraft, naar en Folkeafstemning har fundet Sted. Der er altsaa ingenlunde Tale om nogen forhatet Fremgangsmaade. I særlig Grad er det mit Haab, at der, om Forhandlingens Vej viser sig farbar, maa kunne naas det Resultat, at der indenfor eventuelt beskedne Rammer for de paagældende Styrker vil kunne skabes saa fuldt ud betryggende Forhold for den enkelte medvirkende fremtidig, at han med større Ro i Sindet end under de nuværende Forhold og med Indsats af sin fulde Energi kan kaste sig over de Opgaver, som bliver stillet ham, og som han da vil vide er godkendt i deres begrænsede Omfang af Folket, naar dette har talt sit Ord med i Sagen.

Der er talt saa meget om Prestigetab ved det fremsatte Lovforslag, og det er af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard endog blevet udtalt, at et saadant Prestigetab allerede havde fundet Sted. Det er ikke udelukket, at et saadant Prestigetab har fundet Sted, men hos hvem og i Kraft af hvilke Informationer har et saadant Tab kunnet konstateres? Verdenspressen vil man henvise til. Nu vel, men hvem betjenes den af? Af Folk, som i første Linie maa tjene de Partiinteresser, som det paagældende Blad repræsenterer. Ud fra saadanne

Interesser behandles da ogsaa i stadig stærkere Grad Tilstande og Udviklinger i andre Lande. Passer disse Tilstande og Udviklinger ind i vedkommende fremmede Blads Partitendens, saa roses det andet Land, i modsat Fald dadles det. Jeg tror, det vilde være berettiget at nære nogen Tvivl om, at der af Tilkendegivelser, der er bygget op paa det nævnte Grundlag, kan udtrækkes noget værdifuldt Direktiv for os. Ja, jeg mener egentlig, at Spørgsmaalet maa besvares benægtende, hvad enten det drejer sig om Ros eller Dadel. Danmarks virkelige Interesser varetages ikke fra Udlandet, det tror jeg, man kan sige uden at træde nogen for nær. Saa vidt er det ikke kommet med Altruismen. Hertil kommer, at en stor Del af den offentlige Mening i Verden ifølge Inertiens Lov hænger fast ved Førkrigstidens Forestillinger — til Trods for det almindelige Stigma, som nu er sat paa fremtidige Fredsforstyrrelser — og maaske ikke er kommet til helt tidssvarende Anskuelser om, hvad der virkeligt er grundlæggende for en Stats Anseelse i Udlandet; medens en anden Del af Verdensopinionen, der efter min Mening rummer de bedste Elementer, er i Bevægelse for at rydde saadanne Forestillinger bort og sætte noget bedre i Stedet for.

Naar dette tages i Betragtning, vil man forstaa, hvor usikker en Basis vi kommer ind paa, naar vi vil give os af med at konsultere Udlandet. Jeg mener, at vi i denne Sag vel kan iagttage, hvad der desangaaende kommer til Orde i Udlandet, men at vi ikke skal appellere til Udlandet med det altid noget usmageligt virkende Spørgsmaal: Hvad mener I om os? Vi vil neppe herved styrke det, som dog alle herhjemme har paa Hjerte, nemlig Landets Selvstændighed. Denne varetages bedst derved, at vi udkæmper denne Sag indenfor vore egne Døre og uden at hente Hjælpetropper ind hertil udenlands fra; og fra Oppositionens Side behøves det ikke en Gang i denne Diskussion, thi det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har jo erklæret, at disse Lovforslag ikke bliver til Love, og naar denne Paastand rejses, maa det vel være paa Grundlag af Bevidstheden om det faktiske Styrkeforhold Partierne imellem og Partiernes egen Mening om, hvad der bedst